

„Dobře, že jste konečně přišli!“

S předstihem jedoucí ubytovatelé již ubytovali lidi a koně. Mnoho obyvatel obce přišlo za mnou docela uražených, proč u nich nestojí žádný kůň, proč u nich nespí žádný muž. Každý nabízí vojákům postel. Potom se jde na vyprávění. Tito chudí lidé si skutečně hodně vytrpěli. Češi odtáhli teprve ráno, vzali s sebou 70 koní, obchody byly částečně vyrabované, vinné sklepy vypáčené, vinná réva byla ve slepé touze po ničení odřezána. Obyvatelstvo muselo do poslední chvíle pomáhat se stavbou palebných postavení a zákopů. Ale zase všichni zdůrazňují:

„Ano, všichni jsme hodně vytrpěli, ale teď je všechno zase dobré. Vůdce nás osvobodil a vás poslal. Začíná nám teď krásný čas.“

V krásné krajině při nádherném počasí utíkají týdny nyní velmi rychle. Všichni naši lidé a všechny koně byli spravedlivě rozděleni k jednotlivým rolníkům a pomáhali se žněmi. Rozdělovací důstojník to neměl často lehké, aby splnil přání všech. Když pak ale přišla nějaká stará paní a s pláčem prosila o pomoc, neboť všechny její děti musely uprchnout před českým terorem, pak se dlouho nerozmýšlel a už paní odcházela s jedním vojákem a koněm jako s kořistí na svoje pole. Naši lidé nebyli nikdy tak veselí jako v tento čas.

Fotografie zachycující občerstvení připravené obyvateli jedné z obcí na Znojemsku pro přicházející příslušníky 3. horské divize. Jak přiznává autor textu, německým vojákům se od těchto „občerstvovacích stanic“ příliš nechtělo odcházet.

Momentka z vítání německé armády na Znojemsku. Na připravené slavobráně je kromě hákových křížů německý nápis „Willkommen Kameraden – Dank unserem edlen Führer“ (Vítejte kamarádi – Dík našemu ušlechtilému Vůdci).

